

Uchwała Nr XLV/692/14
Rady Miejskiej w Nysie
z dnia 29 kwietnia 2014 r.

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę
na uchwałę Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca
2013 r. w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im.
Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645 i 1318, z 2014 r. poz. 379) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183) Rada Miejska w Nysie uchwała, co następuje :

§ 1

Udzielić odpowiedzi na skargę na uchwałę Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie - w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nysy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RZEWODNICZĄCY RADY

Feliks Kamienik

Załącznik do Uchwały Nr XLV/692/14
Rady Miejskiej w Nysie
z dnia 29 kwietnia 2014 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Kośnego 70
45-372 Opole**

Strona skarżąca:

reprezentowana przez

przy ul.
48-300 Nysa

Strona przeciwna : Gmina Nysa - Rada Miejska w Nysie
ul. Kolejowa 15
48-300 Nysa

Odpowiedź na skargę

z dnia 14 kwietnia 2014 r.

na uchwałę Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r.

w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3

im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie

W odpowiedzi na skargę strona przeciwna – Gmina Nysa wnosi o odrzucenie skargi, względnie jej oddalenie.

UZASADNIENIE

Wnosząc o odrzucenie skargi strona przeciwna ma na względzie następujące okoliczności:

Skarżąca w dniu 15 kwietnia 2014 r. złożyła, za pośrednictwem strony przeciwnej, skargę z dnia 14 kwietnia 2014 r. na uchwałę Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im. Żołnierzy

Armii Krajowej w Nysie. Skarga ta została poprzedzona wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa z dnia 10 stycznia 2014 r., otrzymanym w dniu 17 stycznia 2014 r.

Wezwanie , działającej przez pełnomocnika

otrzymane w dniu 17 stycznia 2014 r., do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjętą uchwałą Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum Nr 3 im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie, zostało jednak uznane za bezprzedmiotowe i bezskuteczne, i w związku z powyższym nie było rozpatrywane przez Radę Miejską w Nysie, z następujących względów:

W dniu 16 września 2013 r. do Rady Miejskiej w Nysie wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, oparte na przepisie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.), w którym domagała się uchylenia uchwały Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r. dotyczącej likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie.

W dniu 19 września 2013 r. natomiast wpłynęła do Rady Miejskiej w Nysie datowana również na dzień 16 września 2013 r. skarga na tę uchwałę. Skarga wraz załącznikami przekazana została przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu, albowiem wbrew dyspozycji art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, ze zm.) pełnomocnik skarżącej nie wniósł skargi za pośrednictwem organu, ale przesłał ją bezpośrednio do Sądu Administracyjnego w Opolu.

W tej sytuacji należało uznać, iż bezprzedmiotowe stało się rozpatrywanie wniesionego w dniu 16 września 2013r. wezwania do naruszenia prawa, skoro zachodziła już konieczność udzielenia odpowiedzi na skargę, której Rada Miejska w Nysie udzieliła uchwałą Nr XXXVIII/589/13 z dnia 30 września 2013 r.

Przedmiotowa skarga została przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu odrzucona postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 r. (sygn. akt II SA/Op 447/13).

W związku z powyższym, wobec okoliczności, iż otrzymane w dniu 17 stycznia 2014 r. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa zawiera identyczny przedmiot i żądanie, jak wezwanie z dnia 16 września 2013 r., przyjąć należało, iż jest ono niedopuszczalne. Jak bowiem przyjmuje się powszechnie w orzecznictwie sądów administracyjnych wezwanie do usunięcia naruszenia prawa jest czynnością prawną, która przysługuje danemu podmiotowi

jednokrotnie, co oznacza, że następne pisma w tej samej sprawie są bezskuteczne, a zatem nie są wezwaniami w rozumieniu przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (tak m.in. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 227/13, LEX nr 1282955).

Ze względu na przytoczone wyżej okoliczności wniesione w dniu 17 stycznia 2014 r. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa nie zostało skierowane do rozpatrzenia przez Radę Miejską w Nysie.

W świetle powyższych okoliczności uznać należy, iż skarga z dnia 14 kwietnia 2014 r. została wniesiona z uchybieniem terminu, albowiem skarżąca po raz kolejny wezwała Radę Miejską w Nysie do usunięcia naruszenia prawa zaskarżoną uchwałą, podnosząc w wezwaniu z dnia 10 stycznia 2014 r., otrzymanym w dniu 17 stycznia 2014 r., te same kwestie i zarzuty, które wskazywała w wezwaniu z dnia 16 września 2013 r. Wcześniejsze wezwanie do usunięcia naruszenia prawa było podstawą wniesienia skargi, która została przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu odrzucona postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 r. (sygn. akt II SA/Op 447/13). W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do uznania, że wezwanie z dnia 10 stycznia 2014 r., otrzymane w dniu 17 stycznia 2014 r., może prowadzić do otwarcia możliwości złożenia kolejnej skargi. Ponowne wezwanie jest zatem bezskuteczne, czego konsekwencją jest przyjęcie, że skarga wniesiona w sprawie niniejszej została złożona z uchybieniem terminu przewidzianego w art. 53 § 2 p.p.s.a., liczonego od dnia złożenia pierwszego wezwania do usunięcia naruszenia prawa, co skutkować musi jej odrzuceniem na podstawie art. 58 § 1 pkt 2 p.p.s.a., o co niniejszym strona przeciwna wnosi.

Powyższe stanowisko strony przeciwnej potwierdza postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 227/13, LEX nr 1282955.

Nawet gdyby przyjąć, że wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wniesione do Rady Miejskiej w dniu 17 stycznia 2014 r. jest prawnie dopuszczalne i skuteczne, skarga z dnia 14 kwietnia 2014 r. winna ulec odrzuceniu ze względu na jej wniesienie po upływie 60 dni od daty doręczenia tego wezwania stronie przeciwnej, a więc z uchybieniem terminu przewidzianego w art. 53 § 2 p.p.s.a.

Jak bowiem stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 9 maja 2013 r. sygn. akt II FSK 2140/12, „z dniem wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa rozpoczyna bieg termin sześćdziesięciu dni do wniesienia skargi, mimo że sprawa udzielenia odpowiedzi na to wezwanie jest otwarta. W okresie biegu tego terminu organ może udzielić odpowiedzi na wezwanie i w takim przypadku dalszy bieg tego terminu staje się bezprzedmiotowy, ponieważ od dnia doręczenia odpowiedzi na wezwanie,

rozpoczyna bieg termin trzydziestu dni od dnia doręczenia tej odpowiedzi. Jeżeli natomiast w tym okresie organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, to nieprzerwanie biegnie termin sześćdziesięciu dni, liczony od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa”.

Taki sam pogląd zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 20 lutego 2013 r. sygn. akt I OZ 121/13 i z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt I OSK 710/13 oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 grudnia 2013 r. sygn. akt II SA/Op/447/13, w którym odrzucił skargę z dnia 16 września 2013 r.

Wnosząc alternatywnie o oddalenie skargi, odnosząc się do zarzutów podniesionych przez skarżącą w uzasadnieniu skargi, strona przeciwna podnosi, co następuje.

Stosownie do art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, zgodnie, z którym **obowiązek uwzględnienia skargi wnoszonej w trybie tego przepisu powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego przez uchwałę czy zarządzenie, którego skarga dotyczy** (tak m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 2 października 2008 r., II SA/Lu 342/08, LEX nr 463507). Obowiązku takiego nie ma zaś wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie skarżącego, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie uprawnienia, w którego ramach rada gminy przyznaje prawa i nakłada obowiązki na określone podmioty. Oznacza to zatem, że podstawą zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest niezgodność z prawem uchwały organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, która to niezgodność wywołuje jednocześnie negatywne następstwa w sferze prawnej osoby kwestionującej dany akt organu gminy (zniesienie, ograniczenie, uniemożliwienie realizacji uprawnienia, naruszenie interesu prawnego).

W przedmiotowej sprawie w pierwszej kolejności wskazać należy, iż nie sposób uznać, że uchwała Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie narusza obowiązujące przepisy prawa, a tym samym – przy uwzględnieniu przytoczonego wyżej ujęcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia – nie ma podstaw do uznania, że

uchwała ta narusza interes prawny . Podnieść bowiem należy, że uchwała ta została podjęta zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, ze zm.), czego potwierdzeniem jest fakt, iż pomimo skierowanego do Wojewody Opolskiego wniosku Rady Rodziców o stwierdzenie nieważności uchwały, nie została ona zakwestionowana przez ten organ nadzoru. Podkreślić przy tym trzeba, iż wobec zarzutów rodziców uczniów i Rady Rodziców dotyczących braku powiadomienia wszystkich rodziców Gimnazjum nr 3 o zamiarze jego likwidacji Wojewoda Opolski wnikliwie zbadał procedurę podjęcia zaskarżonej uchwały, a przede wszystkim poddał szczegółowej analizie wszystkie dowody doręczenia zawiadomień rodzicom uczniów likwidowanej szkoły i w tym zakresie nie dopatrzył się uchybień i nieprawidłowości.

Rada Miejska w Nysie podnosi jednak, iż zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty na 6 miesięcy przed planowanym terminem likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie zawiadomiono:

- wszystkich rodziców lub prawnych opiekunów uczniów,
- Opolskiego Kuratora Oświaty (pismo GZO.DZ.411.1.2013 z dnia 15 stycznia 2013 roku),
- organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego tj. Burmistrza Nysy.

Ponadto uchwała w sprawie zamiaru likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 w Nysie pismem z dnia 15 stycznia 2013 roku została przesłana organizacjom związkowym, tj.:

- Związkowi Nauczycielstwa Polskiego - Zarządowi Oddziału w Nysie, posiadającemu upoważnienie Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Pracowników Oświaty, Wychowania i Kultury NSZZ „Solidarność” w Nysie.

Jednocześnie pismem z dnia 16 stycznia 2013 roku przekazano dyrektorowi Gimnazjum nr 3 w Nysie uchwałę o zamiarze likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 w Nysie w celu jej ogłoszenia na terenie szkoły.

Niezależnie od powyższego pismem z dnia 17 stycznia 2013 roku przekazano sołtysom wsi: Głębinów, Goświnowice, Jędrzychów, Radzikowice, Sękowice, Skorochów, należącym do obwodu Gimnazjum nr 3 w Nysie, ogłoszenie o zamiarze likwidacji celem rozpropagowania go na tablicach ogłoszeń w tych miejscowościach.

Na uwagę zasługuje ponadto okoliczność, iż w dniu 19 lutego 2013 roku w Gimnazjum nr 3 w Nysie odbyło się zebranie z udziałem Burmistrza Nysy i jego Zastępcy, Dyrektora Gminnego Zarządu Oświaty w Nysie, Dyrektora Gimnazjum nr 3 w Nysie oraz nauczycieli i rodziców dzieci uczęszczających do tej placówki, którego przedmiotem była

m.in. sprawa likwidacji tej szkoły. Pomimo faktu, iż w zebraniu tym uczestniczyło liczne grono nauczycieli oraz rodziców, zarówno rodzice, jak i grono pedagogiczne obecne na zebraniu, odmówili podpisania listy obecności.

Odnosząc się do podnoszonego w skardze zarzutu braku skutecznego poinformowania wszystkich rodziców o zamiarze likwidacji podnieść także należy, iż:

- 1) pismem z dnia 15 stycznia 2013 roku za pomocą przesyłki poleconej priorytetowej wysłanej za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, wszyscy rodzice i prawni opiekunowie zostali zawiadomieni o zamiarze likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie,
- 2) niezależnie od przesłanych wyżej zawiadomień, Burmistrz Nysy pismem GZO/458/2012 z dnia 25 czerwca 2012 roku poinformowała rodziców uczniów przyszłych klas I o planowanej kontynuacji procesu restrukturyzacji sieci szkół, w tym o rozpoczęciu procedur prowadzących do podjęcia uchwały o zamiarze likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie,
- 3) pismem z dnia 6 czerwca 2012 roku Burmistrz Nysy zobowiązała p. Barbarę Herman - dyrektora Gimnazjum nr 3 w Nysie do potwierdzonego na piśmie, poinformowania obojga rodziców lub obojga prawnych opiekunów kandydatów na uczniów klas I (od roku szkolnego 2012/2013) o możliwości wszczęcia procedury likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie od 1 września 2013 roku.

Dodatkowo wskazać należy, iż o posiadaniu wiedzy o zamiarze likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie świadczy fakt składania podpisów pod pismami – protestami (np. protestem z dnia 22 stycznia 2013 r.), które kierowane były do Burmistrza Nysy w okresie po podjęciu uchwały o zamiarze likwidacji, a przed upływem 6-miesięcznego terminu wyznaczonego na zawiadomienie rodziców, jak również obecność wielu rodziców na posiedzeniach Komisji Rady Miejskiej w Nysie i sesjach Rady Miejskiej w Nysie.

Reasumując, wobec faktu, że **wszyscy rodzice, w tym wymienieni w uzasadnieniu skargi, zostali zawiadomieni o zamiarze likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie w sposób zgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami**, co wynika z przedkładanych akt sprawy, bezzasadny jest zarzut o naruszeniu przez kwestionowaną uchwałę przepisu art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty, uzasadniany w uzasadnieniu skargi brakiem powiadomienia wszystkich rodziców o zamiarze likwidacji tej placówki.

W ocenie strony przeciwnej, w zakresie przewidzianego w ustawie o systemie oświaty wymogu zawiadomienia w odpowiednim terminie rodziców uczniów o zamiarze likwidacji szkoły, warto zwrócić uwagę na orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku (wyroki z dnia 2 października 2012 r. sygn. akt II SA/Bk 612/12, LEX

nr 1248717 i sygn. akt II SA/Bk 608/12, LEX nr 1248714 oraz z dnia 27 września 2012 r. sygn. akt II SA/Bk 609/12 LEX nr 1228108), w świetle których **termin zawiadomienia rodziców uczniów "wygaszanej" szkoły o zamiarze jej likwidacji wiąże się z terminem likwidacji rozumianej jako całkowite zaprzestanie funkcjonowania placówki, a nie z początkiem procesu wygaszania działalności szkoły.** Przy uwzględnieniu poglądów prezentowanych w tych orzeczeniach bezzasadne jest zatem stanowisko skarżącej, iż zawiadomienie dokonane po dniu 28 lutego 2013 r. spowoduje nieważność uchwały, bowiem w przedmiotowej sprawie likwidacja Gimnazjum nr 3 w Nysie następuje przez wygaszanie i zakończy się z dniem 31 sierpnia 2014 r. W tej sytuacji, w ślad za przytoczonymi wyżej wyrokami, istnieje wręcz podstawa do przyjęcia, że skoro termin likwidacji szkoły wynikający z zaskarżonej uchwały został wyznaczony na 31 sierpnia 2014 r., to nie upłynął jeszcze termin do zawiadomienia rodziców uczniów o zamiarze likwidacji tej placówki. Uwaga ta została przez stronę przeciwną poczyniona jedynie na marginesie i z ostrożności procesowej, albowiem organ stoi na stanowisku, iż w przedmiotowej sprawie zawiadomienia wszystkich rodziców uczniów likwidowanego Gimnazjum nr 3 zostały dokonane terminowo, prawidłowo i skutecznie, co potwierdził nadzór Wojewody Opolskiego.

Niezależnie od powyższego strona przeciwna podnosi, iż w przedmiotowej sprawie trudno uznać, iż uchwała o likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie narusza interes prawny skarżącej.

W treści skargi skarżąca wskazuje, iż jej legitymację procesową uzasadniać ma okoliczność, iż *„Jednym z rodziców ucznia uczęszczającego do likwidowanego Gimnazjum nr 3 w Nysie jest Dziecko będzie pobierało naukę w Gimnazjum nr 3 jeszcze w roku szkolnym 2013/2014, co nie pozostawia wątpliwości co do jej legitymacji procesowej”*. W związku z tym wskazać należy, iż zgodnie z § 4 zaskarżonej uchwały likwidacja szkoły nastąpić ma dopiero z dniem 31 sierpnia 2014 r., co oznacza, że Gimnazjum nr 3 w Nysie w roku szkolnym 2013/2014 jeszcze funkcjonuje, a jego struktura organizacyjna obejmuje klasy II - III. Natomiast w roku szkolnym 2014/2015 uczniom klas III zapewni się kontynuację nauki w innych gimnazjach prowadzonych przez Gminę Nysa.

W związku z powyższym na wstępie podnieść należy, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalony jest pogląd, iż *„Skarga złożona na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. nie ma charakteru actio popularis, a do jej wniesienia nie legitymuje ani sama ewentualna sprzeczność z prawem zaskarżonej uchwały, ani też ewentualny stan zagrożenia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia. Dlatego też skarżący musi wykazać istnienie*

związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a jego konkretną, indywidualną sytuacją prawną. Musi on udowodnić, że zaskarżona uchwała poprzez naruszenie prawa jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną (wynikającą z konkretnie wskazanego przepisu prawa materialnego), pozbawia go przykładowo pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację." (wyrok NSA z dnia 12 marca 2013 r., I OSK 1761/12, LEX nr 1311573 oraz wyrok NSA z dnia 17 maja 2012 r., I OSK 208/12, LEX nr 1218851). W orzecznictwie podkreśla się nadto, że „Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie legitymacji skargowej na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g., powinien bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniego wpływu uchwały rady gminy na sferę prawną określonego podmiotu nie pozwala na przyznanie mu stosownej legitymacji." (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 28 listopada 2012 r., I SA/Sz 439/12, LEX nr 1240030 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 10 maja 2012 r., I SA/Sz 213/12, LEX nr 1166121). Na uwagę zasługuje także wyrok WSA w Opolu z dnia 15 marca 2012 r., II SA/Op 548/11, LEX nr 1138689, w którym Sąd ten stanął na stanowisku, iż „Skoro w świetle art. 101 ust. 1 u.s.g. do wniesienia skargi legitymuje wyłącznie fakt naruszenia interesu prawnego, a nie tylko zagrożenia naruszeniem, podmiot wnoszący skargę winien wykazać, w jaki sposób doszło do naruszenia jego prawem chronionego interesu lub uprawnienia, polegającego na istnieniu bezpośredniego związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a własną, indywidualną i prawnie gwarantowaną sytuacją - nie zaś sytuacją faktyczną - oraz udowodnić, że zaskarżona uchwała, naruszając prawo, negatywnie wpływa na jego sferę materialnoprawną, pozbawiając jego np. pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację."

Przy uwzględnieniu powyższych poglądów judykatury stwierdzić zatem należy, iż nie został naruszony tak rozumiany interes prawny skarżącej w kwestionowaniu uchwały, albowiem dziecko skarżącej ma jeszcze możliwość kontynuacji nauki w Gimnazjum nr 3 w Nysie w roku szkolnym 2013/2014. Nadto strona przeciwna podnosi, iż w świetle przytoczonych wyżej wyroków WSA w Białymstoku, celem zawiadamiania rodziców uczniów o zamiarze likwidacji szkoły jest umożliwienie rodzicom uczniów dokonania wyboru innej szkoły, w której obowiązek szkolny będzie kontynuowany. **W przypadku likwidacji szkoły poprzez stopniowe wygaszenie, interes prawny rodziców uczniów uczęszczających do danej szkoły, nie zostaje naruszony.**

Odnosząc się wreszcie do podniesionego w skardze zarzutu, iż uchwała o likwidacji Gimnazjum nr 3 w Nysie jest decyzją całkowicie arbitralną i rażąco przekracza granice uznania administracyjnego, strona przeciwna podnosi, iż wymagania związane z procesem likwidacji szkoły publicznej określone zostały w art. 59 ustawy o systemie oświaty, a jak

wynika z brzmienia przepisów objętych art. 59 ustawodawca, poza bezwzględnym wymogiem informacyjnym i wymogiem zapewnienia uczniom przez organ prowadzący możliwości kontynuowania nauki w innej szkole publicznej tego samego typu, nie zawarł żadnych innych przesłanek, od spełnienia których uzależniłby uprawnienie organu prowadzącego szkołę do jej likwidacji. Powyższe oznacza, że kryteria kontroli prawidłowości uchwały o likwidacji szkoły są wyłącznie prawne, co oznacza, że kontrolą nie może być objęta celowość likwidacji szkoły, jak również aspekt społeczny likwidacji szkoły. W ślad za stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt VIII SA/Wa 58/13 (dostępny w internetowej bazie orzecznictwa <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>) podkreślić należy, że uprawnienie gminy prowadzącej szkołę położone na jej terenie do likwidacji szkół wiąże się z chronioną konstytucyjnie zasadą samodzielności jednostek samorządu terytorialnego (art. 165 ust. 2 Konstytucji RP), których działalność podlega nadzorowi wyłącznie z punktu widzenia legalności (art. 171 ust. 1 Konstytucji RP). Ustawodawca wyposażył gminy w prawo tworzenia i likwidacji jednostek organizacyjnych, przy pomocy których gmina realizuje swoje zadania, w tym w zakresie edukacji publicznej, przy uwzględnieniu realizacji zadań publicznych - art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Organizacja sieci szkół gminnych jest zatem funkcją z jednej strony potrzeb wspólnoty samorządowej i obowiązków nakazanych gminie prawem, a z drugiej strony jej możliwości finansowych, organizacyjnych, logistycznych. **W ramach tych uprawnień gminy oraz uwarunkowań, w których ona funkcjonuje, mieści się przede wszystkim racjonalizacja sieci szkół na danym terenie, w tym tworzenie, ale też likwidacja istniejących szkół w zależności od potrzeb i wyników przeprowadzonych analiz.** W niniejszej sprawie organy Gminy Nysa przeprowadziły taką analizę, czemu dano wyraz w toku całego procesu związanego z podjęciem zaskarżonej uchwały. Z tego też względu brak jest podstaw do twierdzenia, że likwidacja Gimnazjum nr 3 w Nysie jest decyzją arbitralną i pozbawioną uzasadnienia.

W odniesieniu natomiast do podniesionego w skardze zarzutu, iż w sprawie ujawniły się nowe fakty, tj. powstało w bezpośrednim sąsiedztwie Gimnazjum nr 3 inne gimnazjum, co w ocenie skarżącej wskazuje na nieprawdziwość uzasadnienia likwidacji gminnego gimnazjum, podnieść należy, że szkoła, o której pisze skarżąca, tj. Niepubliczne Gimnazjum Stowarzyszeniowe „Ekonomik” nie jest szkołą publiczną, w związku z czym Gmina Nysa nie ma żadnego wpływu na powstanie tego rodzaju placówki, jest jedynie zobowiązana do wpisania jej do ewidencji placówek niepublicznych, o ile zostaną spełnione przesłanki

określone w art. 82 ustawy o systemie oświaty. Tym samym Gmina nie ocenia racjonalności tworzenia szkół niepublicznych. W związku z tym podnoszona przez skarżącą okoliczność utworzenia z dniem 1 września 2014 roku Niepublicznego Gimnazjum Stowarzyszeniowego „Ekonomik” pozostaje bez jakiegokolwiek związku z zasadnością likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie.

Biorąc pod uwagę powyższe strona przeciwna wnosi jak na wstępie.

B U R M I S T R Z

Joanna Warska

W załączeniu:

- 1) skarga z dnia 14.04.2014 r. wraz z załącznikami,
- 2) odpis odpowiedzi na skargę,
- 3) uchwała Nr XXXI/487/13 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie likwidacji publicznego Gimnazjum nr 3 im. Żołnierzy Armii Krajowej w Nysie,
- 4) ponumerowane akta sprawy.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Feliks Kamienik